

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa M. D.
przeciwko F. [...] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
o odszkodowania i sprostowanie świadectwa pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 stycznia 2014 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt VII Pa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł
(dziewięćset) tytułem kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto, gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią, więc obligatoryjny i nieodzowny

element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej, uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W szczególności nie formułuje ona w istocie zagadnienia prawnego w sposób, jaki oczekiwałby tego Sąd Najwyższy, nie jest też w świetle wywodów skargi kwestią wymagającą rozstrzygnięcia ani wykładnia wskazanych przepisów ani zasady ich stosowania. W sprawie nie występują także wymagające rozstrzygnięcia zagadnienia proceduralne. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd drugiej instancji należy uznać za prawidłowe. Zarzuty skargi kasacyjnej dotyczą w istocie własnej wersji stanu faktycznego i są jedynie polemiką z ustaleniami Sądu drugiej instancji. Ponadto skarga ta nie wskazuje w dostatecznym stopniu naruszenia wyrokiem Sądu drugiej instancji prawa; uzasadnienie tego wyroku odpowiada wymaganiom art. 328 § 2 k.p.c. - wyjaśnia podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia.

Jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano istotne zagadnienie prawne o następującej treści:

„(...) 1. Czy brak jakiegokolwiek zakresu czynności, sformułowanego w zakresie obowiązków pracowniczych powoda, połączonego z brakiem jakichkolwiek uchwał zarządu lub innych organów spółki - z jednej strony - w połączeniu z domniemanym wykonywaniem niektórych czynności przez powoda - z drugiej strony - daje lub może dawać podstawę do przyjęcia, iż po stronie pracownika mogło nastąpić rażące naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych w rozumieniu art. 52 § 1 k.p., jeżeli obowiązki nadzoru nad Księgową nie były mu nigdy powierzone?; 2. Czy w sytuacji, gdy zapadł prawomocny wyrok karny, skazujący osobę trzecią za przestępstwo przywłaszczenia i oszustwo, a jednocześnie nigdy nie było wszczęte ani prowadzone jakiejkolwiek postępowanie karne co do innego pracownika w zakresie pomocnictwa, podżegania do czynu zabronionego, czy można temu pracownikowi, który czynu nie popełnił, przypisać przyczynienie się do powstania szkody, polegającej na naruszeniu podstawowych obowiązków pracowniczych czy też treść art. 11 k.p.c. i związanie sądu orzekającego ustaleniami sądu karnego co do osoby sprawcy (T. S.) stanowi

przeszkodę do przyjęcia rażącego niedbalstwa po stronie tego innego pracownika (powoda M. D.) na podstawie art. 52 k.p.?; 3. Czy w sytuacji, gdy przepisy k.p. oraz k.s.h., a także ustawy o rachunkowości nakładają obowiązki na Prezesa Zarządu i Głównego Księgowego Spółki szczególnej dbałości o powierzone im mienie, to czy w takiej sytuacji można uznać, iż nastąpiło rażące naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych w postaci rażącego niedbalstwa przez pracownika (powoda M. D.), któremu obowiązków nadzoru nigdy nie powierzono, nie pouczono i nie przeszkolono go?; 4. Czy w sytuacji, gdy sprawca szkody skazany prawomocnym wyrokiem za przywłaszczenie i oszustwo nie wykonuje swoich podstawowych obowiązków w zakresie przesyłania oryginałów dokumentów źródłowych do działu księgowości spółki nie reaguje przy biernej całkiem postawie Prezesa i Głównej Księgowej przez okres blisko 3 lat na monity ze strony działu księgowości i dzięki tym rażącym zaniedbaniom przez trzy lata zostaje umożliwiona kradzież ze środków funduszu socjalnego oraz fałszowanie dokumentów to czy w takiej sytuacji można przyjąć, iż rażącego niedbalstwa z art. 52 k.p. dopuszcza się również Dyrektor wydzielonego Zakładu Firmy (powód M. D.), któremu tych obowiązków nigdy nie powierzono?”

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że uzasadnienie wniosku opartego na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. musi zawierać odpowiedni wywód prawny zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy traktować wymagania konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno: 1) być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy, wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571); 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego z

15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179); 3) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (postanowienia Sądu Najwyższego z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, LEX nr 560581; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504; z 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, LEX nr 560494) i 4) dotyczyć kwestii prawnych budzących rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości. Istotność zagadnienia prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa i praktyki sądowej. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, LEX nr 577467; z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468).

W rozpoznawanej sprawie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnieniu nie zawarto wyводу, który spełniałby powyższe wymagania. Poprzestano jedynie na sformułowaniu czterech pytań przedstawionych powyżej. Nie jest przy tym możliwe, przy uzasadnianiu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, odwołanie się wprost do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz sformułowanie wniosku o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie stanowią dwa odrębne elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej. Ponadto twierdzenia skargi odnoszą się do ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd drugiej instancji, które w postępowaniu kasacyjnym, z mocy art. 398¹³ § 2 k.p.c., wiążą Sąd Najwyższy.

Z powyższych motywów Sąd Najwyższy, nie dopatrując się oczywistości naruszenia prawa zaskarżonym orzeczeniem ani nie stwierdzając nieważności postępowania - na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.